

ת"פ 41783/12/17 - מדינת ישראל נגד עמית ראובני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 אוקטובר 2019

ת"פ 41783-12-17 מדינת ישראל נ' ראובני
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאייר, סגנית הנשיאה

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח
נגד

הנאשם

עמית ראובני - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד דין כוכבי - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען באישום הראשון לכתב האישום המתוקן בשנית (ת/3), ביום 13.12.2017 בסמוך לשעה 16:30, החזיק הנאשם בביתו בשדרות בסם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 3.2106 גרם נטו לצריכתו העצמית. בנסיבות המתוארות, ועת הגיעו השוטרים לביתו של הנאשם, נעל האחרון את הדלת וזרק מהחלון את הסם שהיה בתוך קופסא אדומה.
2. על פי הנטען באישום השני לכתב האישום המתוקן, ביום 29.11.2017 בסמוך לשעה 18:37, שלחה הילה אלימלך (להלן: "הילה") לנאשם הודעת טקסט טלפונית בה ביקשה הילה מהנאשם כי האחרון יביא לה גראס. בהודעה רשמה הילה את הדברים הבאים: "עמית, תביא 2 אל"י יכול?". הנאשם השיב להילה בהודעת טקסט כדלקמן: "כמה דקות". עוד ובהמשך נטען, הנאשם הגיע בסמוך לביתה של הילה ומסר לה סם מסוג גראס והילה מסרה לו תמורתו 200 ₪.
3. עוד נטען, כי ביום 25.11.2017 בסמוך לשעה 18:48, שלחה הילה לנאשם הודעת טקסט טלפונית בה שאלה הילה את הנאשם האם יוכל להביא לה סמים. בהודעה רשמה הילה את הדברים הבאים: "עמית שבוע טוב אתה יכול להביא לי שתי פיצות מחר אשלם לך". הנאשם השיב להילה בהודעת טקסט כדלקמן: "כן כבר אני אעבור את הבית" וכן - "אי אפשר עכשיו החבר צריך להגיע לעיר הוא יגיע אני אשלח אותו". עוד נטען, כי בהמשך לכך, נפגשו הילה והנאשם ליד ביתה של הילה ושם סיפק הנאשם להילה סם מסוכן מסוג קנאביס בכמות מוערכת של כגרם אחד והילה מסרה לו תמורתו 100 ₪.
4. כמו כן נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק, אך כארבעה חודשים עובר ליום 25.11.2017, שלחה הילה לנאשם הודעת טקסט טלפונית בה שאלה הילה את הנאשם האם יש משהו (כשכוונתה לסמים). הנאשם השיב בחיוב ובהמשך הגיע הילה לביתה של הילה ושם מסר לה סם מסוכן מסוג קנאסיס, במשקל שאינו ידוע, בתמורה ל- 100 ₪.
5. עוד צוין בכתב האישום כי "פיצה" הינו שם קוד בו השתמשה הילה לציון גרם אחד של גראס.
6. **בגין אלה הורשע הנאשם בעבירות של אספקת סמים מסוכנים (3 עבירות); החזקת סם לצריכה עצמית; ושיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיפים 13 + 19 א-ו-7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים", "הפקודה") וסעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
7. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. כן הוסכם, כי כל צד יהיה רשאי לטעון לעניין העונש כראות עיניו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה מאסר בפועל וענישה נלווית.
8. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים, ובסופם, המליץ שירות המבחן ליתן עדיפות לשיקול השיקום, ולהשית על

הלה עונשים בדמות 140 שעות של"צ; צו מבחן; והארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

9. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם ועל הצורך להחמיר בענישתם של מספקי הסמים. הלה הפנתה לפסיקה של בתי המשפט השונים, ועתרה לקבוע מתחם עונש כולל הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בגין האישום הראשון; ומתחם עונש כולל הנע בין 6 ל-12 חודשים מאסר, בגין כל אחד מהאירועים מושאי האישום השני.
- בסופו של יום, טענה המאשימה כי אין מקום להורות על הארכת המאסרים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, וביקשה להשית על הנאשם עונש כולל אחד (ברף הבינוני של המתחם) קרי, מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, קנס, התחייבות כספית, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה מותנית. כמו כן, עתרה המאשימה כי בית המשפט יכריז על הנאשם כסוחר סמים ויורה על חילוט סך של ₪ 6,300 שנמצאו ברשותו.
10. במסגרת הראיות לעונש הציגה ההגנה את המסמכים הבאים: דוח מוועדת האבחון של המרכז להתמכרויות באשקלון בו פורטו צרכיו הטיפוליים של הנאשם (נ/1); אישור תעסוקה של הנאשם בחברת "א. שגיא חברה לבניה" (נ/2); ודוח מהיחידה לטיפול בטראומה ממרכז "חוסן" ובו פירוט אודות הטיפול שעוברת אמו של הנאשם במרכז הטיפולי (נ/3).
- לגופו של עניין, בא כוח הנאשם חלק על המתחמים שהציגה המאשימה, וטען כי בעניינו של הנאשם יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד שינוע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשים מאסר, אשר יכול יורצו בעבודות שירות. עוד טען הסנגור כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, מצויה ברף שאינו גבוה. אשר לעבירת הספקת הסמים, נטען כי המדובר בכמות סם קטנה שנמכרה לחברתו של הנאשם, במסגרת "אחוות משתמשים" בתמורה לסכום שאינו גבוה. כמו כן, ההגנה הפנתה למאפייני החיוביים של הנאשם, ובכלל זה לעברו הפלילי הבלתי מכביד, לגילו הצעיר, ולעובדה כי הלה הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לבסוף, ולאחר שהפנתה גם למצבו הנפשי ולטראומה שחוהה בפן המשפחתי; לעובדה כי לאחר מאסרו הקודם הלה לא זכה לכל טיפול לגמילה מסמים במסגרת הצבאית, מה שהובילו בין היתר לביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום שבעניינו; להליך הטיפולי המשמעותי שעבר; ולכך שמאז שחרורו מהמעצר הוא לא השתמש בסמים ולא הסתבך עוד בפלילים - עתר בא כוח הנאשם שלא לפגוע בנאשם ובתעסוקתו (שאף היא מהווה קריטריון חשוב בשיקומו), ולסטות לקולא מהמתחם שהציגה המאשימה משיקולי שיקום, להורות על הארכת המאסרים התלויים ועומדים כנגדו - ולהשית על הנאשם הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן.
11. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו תוך שמסר כי הוא מבין שעשה טעות וכי הוא הבין את המסר. הנאשם אף סיפר אודות ההליך הטיפולי הממושך שעבר, וטען כי נתרם מכך. לבסוף, הנאשם הביע את תקוותו כי בית המשפט יתחשב בו וישית עליו הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן על מנת שהדבר לא יפגע בשיקומו.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש הכולל

12. ראשית חוכמה יצוין, כי מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם, בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ר' למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 יוסף דלאל נ' מדינת ישראל, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015)). זאת משום שבעניינו, ניתן להשקיף על

כלל העבירות כמסכת עבריינית אחת מתמשכת. כך גם, העבירות בוצעו בסמיכות של מקום וזמן, כאשר בין עבירה לעבירה מפרידים לכל היותר כמה שבועות בודדים. אשר על כן, יש לקבוע כי קיים "קשר הדוק" בין מכלול העבירות, והתבוננות על כל אחת מהן כעל אירוע נפרד, תהא מלאכותית במידה רבה (ר' והשוו בעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתפ"ח (מחוזי באר שבע) 7848-04-10 **מדינת ישראל נ' קרלוס דלמר**, (28.07.2015), שם אמנם לצד עבירות אלימות דובר גם בעבירות מין שבוצעו בתוך המשפחה, אך הרציונל העומד מאחורי הדברים בסוגיה הנדונה כאן, יפה גם לענייננו).

לצד האמור ועל כל פנים, בטרם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל מעשה יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ר' והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013)).

13. לאור האמור, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון (ר' למשל: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013)), אקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שייקבע.

14. לגופו של עניין, כאמור בסעיף 40ג(א) **לחוק העונשין**, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

ערכים חברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

15. באשר **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בכל הנוגע **לעבירות הסמים**, נדמה כי אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, נגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה.

16. הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקינן בעבירת הספקת הסם, כאשר לא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצידה עונש מרבי חמור ביותר, בדמות 20 שנות מאסר. בדומה למחוקק, ובעקבותיו, גם בתי המשפט מצווים להילחם ביד קשה נגד עברייני הסמים, ולא כל שכן נגד אלו המספקים אותם. נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, גם על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ר' דבריו של כב' השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח (2) 739, 734 (2004); ודבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל**, (03.04.2006)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

17. באשר **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בכל הנוגע **לעבירת שיבוש מהלכי המשפט**, הרי שיש במעשהו של הנאשם כדי לסכל את ההליך המשפטי וכדי לפגוע בסדרי המנהל הציבורי התקין, בשלטון החוק ובעבודתם של כלל הגורמים המופקדים על האכיפה הפלילית.

18. לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד בשים לב לעובדה כי הנאשם החזיק סמים לצריכתו העצמית בכמות הגבוהה פי כמה מחזקת הצריכה העצמית הקבועה בפקודה; סיפק סמים בשלוש הזדמנויות שונות בעבור תמורה כספית; ומצד שני, משקל הסמים אותם הוא סיפק אינו גבוה וכי המדובר בסמים "קלים" מסוג

- גראס, ובשים לב לתמורה הכספית שקיבל שאינה גבוהה ולעובדה כי עבירת שיבוש מהלכי המשפט התמצתה בזריקת הסמים מהחלון (מבלי להקל ראש בחומרת מעשים אלה) - נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.
19. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם אותו החזיק הנאשם לצריכתו העצמית ואותו סיפק הנאשם ולמשקלו. המדובר בסמים מסוכנים מסוג גראס הנמנים עם "הסמים הקלים" ואינם מצויים במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים. כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו.
20. בכל הנוגע למשקל הסם שסופק, הרי שאין המדובר בכמות גדולה באופן ניכר או בכמות סיטונאית שנועדה לצורך שימושם של מספר גדול של בני אדם (הדברים אמורים בכל הנוגע למשקל הסם אותו סיפק הנאשם להילה בהזדמנות השנייה שכן משקל הסם שסופק על ידי הנאשם להילה בהזדמנות הראשונה ובהזדמנות השלישית לא פורש בכתב האישום). עם זאת ולחומרה, יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם סיפק סמים להילה בשלוש הזדמנויות שונות. מנגד ולקולא, יש להביא בחשבון גם את התמורה, בסך 200 ₪; 100 ₪; ו- 100 ₪ שהתקבלה על ידי הנאשם בעת ביצוע עבירת הספקת הסם (בשלוש הזדמנויות שונות), כאשר אין המדובר בתמורה כספית גבוהה במיוחד, ושהיא למעשה נגזרת של כמות הסם שסופק.
21. עוד, בית המשפט שת ליבו לכך שהילה מתכתבת עם הנאשם ב"קודים", ובכך למעשה, האחרון מפגין בקיאות בעגה העבריינית של עולם המשתמשים בסמים, ונדמה כי עולם זה אינו זר לו כלל ועיקר. בהמשך לאמור, אף נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם מספק את הסם בחלוף זמן קצר מעת פנייתה של הילה אליו, מה שמלמד אודות הנגישות הרבה שיש לנאשם לסם המבוקש. כמו כן, אין להתעלם מכך שהילה היא זו שיצרה קשר עם הנאשם באמצעות הודעות טקסט, והיא שביקשה לקנות מהנאשם סמים. אם כי, המשקל שיינתן לכך לא יהיה גבוה. שכן, אף אם הייתה זו הילה ששתלה את הרעיון בראשו של הנאשם, הרי שהנאשם היה חופשי כל העת לסרב לבקשתה.
22. עוד במסגרת זו, נתתי דעתי לעובדה כי לעבירת הספקת הסם לא קדם תכנון מוקדם מצדו של הנאשם, כאשר נדמה כי המדובר במשתמש מכור לסמים אשר בספונטניות ניצל הזדמנות שבאה לפתחו ומכר חלק ממנת הסם שלו כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה.
23. **בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת הסמים**, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה טען בשירות המבחן כי בתקופה הרלוונטית התמודד עם קשיים רגשיים רבים באמצעות צריכת סמים והם שהביאו אותו לביצוע העבירות הנדונות. לדבריו, אירוע האלימות הקשה בו נקט אביו כלפי אמו, לו נחשף הנאשם, היה הזרז המרכזי להתחלת שימושו בסמים בהיותו חסר כלים להתמודדות אדפטיבית עם המשבר שחוה. לצד אלה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ואולם הסמים סייעו לו להקהות את רגשותיו והחרדות בהם היה נתון. דברים אלה, אף עולים בקנה אחד עם הדברים שנמסרו על ידי שירות המבחן לפיהם, הנאשם היה עד לניסיון התאבדות אביו (לאחר שאביו השתחרר מריצוי מאסר של מספר שנים בגין ביצועה של עבירת אלימות חמורה כלפי אמו של הנאשם); וכי היה זה הנאשם שהצילו מניסיון אובדני זה.
24. כאמור, בכל אלה יש כדי ללמד על כך שהנאשם לא פעל מתוך בצע כסף גרידא, ולדידי אין דינו של אדם המספק סמים לאחר אך בשל התמכרותו ומתוך רצון לממן לעצמו את מנת הסם הבאה, כדין אדם הסוחר בסמים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גבם של המכורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור.
25. לבסוף יצוין, כי כתוצאה מביצוע עבירת הסמים לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם וכידוע אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מביצוען, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן גורמות, וניתן לשקול את הדברים גם בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.
26. **בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת שיבוש מהלכי משפט**, כאמור, נתתי דעתי לכך שהמדובר בכך שהנאשם זרק את הסם מהחלון עת שוטרים הגיעו לדירתו. ברי כי ניתן להסיק מהתנהגותו וזאת לחומרא, כי הוראות אנשי אכיפת החוק באותה עת לא היו נר לרגליו.
27. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת בכל הנוגע לעבירות הסמים אותן עבר הנאשם**, ולצד חובתו הכללית של

- בית המשפט לנקוט ביד קשה כנגד סוחרי הסמים ולהחמיר בענישתם (ר' למשל: ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל**, (27.02.2017), וההפניות שם), סקירת הפסיקה מעלה כי **בדרך כלל**, בגין הספקת סם במשקלים של גרמים בודדים, נקבעים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם נע בין מספר חודשים מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל - הכול בהתאם לנסיבות השונות. ברי כי קיימים מקרים בהם נלוות לעבירת האספקה או הסחר עבירות נוספות (כגון ייצור הכנה והפקה ואו החזקת סם לצריכה עצמית או שלא לצריכה עצמית), כאשר העונשים המושגים בגדרי המתחמים נעים גם הם על פני מנעד רחב, ומשתנים בהתאם לנסיבות, לשיקולי שיקום, ולמאפיינים האישיים של כל נאשם ונאשם.
28. ברוח הדברים האמורים, והיות שרובם המכריע של פסקי הדין עוסקים בנאשמים שהורשעו בכמה עבירות של הספקת סם או בעבירות נוספות שנלוו לעבירה זו, הרי שלעיתים קשה "לבודד" מהפסיקה את העונש המושת בגין עבירת הספקה אחת בלבד (מה עוד, שבעניינו כזכור ביצע הנאשם 3 עבירות של הספקת סם ועבירה נוספת של החזקת סם לצריכה עצמית) (כך ר' למשל: ת"פ (שלום - ק"ש) 34607-03-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' דגאיה** (28.11.2017); ת"פ (שלום - ת"א) 47067-01-16 **מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'** (02.01.2018); ת"פ (שלום - י-ם) 49123-05-12 **מדינת ישראל נ' סילבר** (03.09.2014); ת"פ (שלום - י-ם) 15277-01-16 **מדינת ישראל נ' יוסי אילשייב** (03.01.2018); ת"פ (שלום - ק"ג) 37522-07-14 **מדינת ישראל נ' מיכאל יבסטיגנייב** (03.01.2016)).
29. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה מטעמים של הצדדים, אולם העיון בה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות, בשים לב למשל, לסוג הסם שסופק, לכמויות שלו, לתמורה שהתקבלה בעדו, לעברו הפלילי של כל נאשם ונאשם, וכיוצא באלה (כך למשל הנסיבות בת"פ (שלום - ת"א) 26513-05-12 **מדינת ישראל נ' עיסא איברהים** (28.05.2012), אליו הפנתה המאשימה, שונות בתכלית השוני מנסיבותיו של התיק שבפניי. שם, הנאשם לא שולב בכל הליך טיפולי, וזאת בשונה מעניינו של הנאשם שבפניי, עת שירות המבחן התרשם כי הלה עורך מאמצים רבים על מנת לשקם את חייו בין היתר באמצעות עבודה, טיפול פרטני ומסירת בדיקות לאיתור שרידי סם).
30. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, בהם הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שזו הוצגה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתים את האינטרס שלו. הדבר אך טבעי הוא, שכן הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, ממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ר' בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).
31. אשר לעבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, מעיון בפסיקה עולה כי **בדרך כלל** לצדה של עבירת השיבוש נלוות עבירות נוספות (בדרך כלל עבירות חמורות הימנה). כך למשל, ר': ת"פ (שלום - י-ם) 52704-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.12.2015), בו נקבע בגין עבירת השיבוש מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה או צו של"צ ועד למספר חודשים מאסר בפועל; כך גם ר': ת"פ (שלום ב"ש) 54987-08-16 **מדינת ישראל נ' שלמה** (23.11.2017), בו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשים מאסר בפועל, בגין עבירת שיבוש מהלכי משפט בשילוב עם עבירת התקיפה; וכן ר': ת"פ (שלום רמלה) 2078-10-13 **פרקליטות מחוז מרכז נ' אל ג'יוסי ואח'** (19.03.2015), שם נקבע מתחם עונש הולם בגין ביצוע עבירת השיבוש הנע בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל (ואולם נסיבות המקרה שם היו חמורות מאלה שבפנינו שכן מעשה השיבוש נגע לתיק רצח).
32. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין 9 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

ד. שאלת הסטייה לקולא מהמתחם והארכת

המאסרים המותנים וגזירת העונש המתאים

33. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים: האחד, בן 60 ימים לתקופה של שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (ועבירה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים). השני, בן 6 חודשים לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע; והנה, הנאשם ביצע בתוך תקופת התנאי והורשע, בין היתר, עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שהינה עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים ושלוש עבירות של הספקת סמים מסוכנים, שהן עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע. ומכאן שהמאסר המותנה בן ששת החדשים, הופך לחב הפעלה (כך שלמעשה גם לא ניתן יהיה להורות על הארכת המאסר המותנה בן ששת החדשים), אלא אך בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 85 לחוק העונשין.
34. בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולנוכח הוראות סעיפים 54, 56 ו-85 לחוק העונשין, יוצא כי שאלות של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם והארכת המאסרים המותנים כרוכות במידה רבה זו בזו. שכן, אם בית המשפט יחליט כי אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, כי אז יש להשית על הנאשם עונש מאסר, שאינו יכול לדור בכפיפה אחת עם הארכת המאסרים המותנים. מנגד, ככל שיימצא כי יש במקרה הנדון מקום להורות על הארכת המאסרים המותנים, כי אז לא ניתן יהיה להשית על הנאשם עונש בגדרי המתחם שנקבע. בהינתן האמור, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה תהא בחיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותם טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו.
35. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה - לא התעלמתי מעברו הפלילי של הנאשם (ר' גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, סומן **ת/2**), הכולל פריט רישום קודם אחד משנת 2017 בעבירות סמים בגינו הושתו עליו עונשים בדמות מאסר בפועל בן 4 חודשים; מאסרים מותנים; ופסילת רישיון נהיגה.
36. כן שקלתי את פרק הזמן בו שהה הנאשם בגין תיק זה במעצר וכי במשך תקופה ארוכה נוספת היה נתון תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו ולהרתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין. בעניין זה שקלתי אף את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת מבלי שהתעלמתי מכך כי הנאשם הספיק לרצות עונש מאסר בעברו.
37. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שיתר את העדתה של הילה ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.
38. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות עת היה כבן 20 בלבד. כיום הנאשם בן 23 ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "**הבגירים צעירים**" והדבר אף עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן לפיה ביצוע העבירות על ידו נבע בין היתר בשל גילו הצעיר ובהעדר כלים לנהל את החרדה מולה הוא מתמודד לעיתים קרובות בשל מורכבות מצבו המשפחתי. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (כך למשל, ר': ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, (22.05.2014)).
39. ברוח הדברים האמורים, אף נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות ויוצאות הדופן של הנאשם - כפי שאלה פורטו בתסקירי שירות המבחן ונפרשו במהלך שמיעת הטיעונים לעונש - אשר נדמה כי הייתה להן השפעה ניכרת על ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן.
40. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של

מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?

41. **בראש ובראשונה**, יצוין כי בשלב הטיעונים לעונש הייתה לבית המשפט הזדמנות להתרשם מהנאשם בצורה בלתי אמצעית - עת בין היתר הוא הצטער על מעשיו - ושוכנעתי כי הלה מכה על חטא ומביע חרטה כנה ומעמקי ליבו. כמו כן, ניכר כי ההליכים המשפטיים יצרו השפעה מרתיעה ומציבת גבולות עבורו, והובילו להתבוננות בבחירותיו ודפוסיו. עוד יצוין, כי במהלך פרק הזמן המתואר, הנאשם גם מסר בדיקות לאיתור שרידי סם שהעידו על ניקיונו מסמים תוך שהלה נמנע מלשוב ולהסתבך בפלילים.
42. זאת ועוד, לא אוכל להתעלם מההליך הטיפולי-שיקומי הממושך שעבר הנאשם עת בתחילה שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן המיועדת לעצורי בית (במסגרת צו פיקוח המעצרים שהוטל עליו), ובהמשך שולב בטיפול במסגרת מרכז היום באשקלון. שם הגורמים הטיפולים התרשמו כי הלה משתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי; ומוסר דגימות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם.
43. אכן לא נעלם מעיני, כי בהמשך הדרך, הקשר הטיפולי עם הנאשם ידע עליות ומורדות והטיפול שעבר הנאשם במרכז היום הופסק, כשלהערכת השירות הדבר נבע מכך שהנאשם נאלץ להתמודד עם העובדה שאביו (אשר שוחרר ממאסר) שם קץ לחייו. חרף זאת, העריך שירות המבחן כי הנאשם עורך מאמצים רבים על מנת לשקם את חייו בין היתר באמצעות עבודה והמשך טיפול פרטני ומסירת בדיקות לאיתור שרידי סם.
44. כמו כן, וחרף הקשיים האמורים, הנאשם המשיך את הטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות באשקלון, תוך שהלה הקפיד להיפגש עם העובדת הסוציאלית ביחידה אחת לשבוע לשיחות פרטניות. להתרשמות הגורמים הטיפולים, הנאשם אשר מגיע באופן רצוף לטיפול, מעלה תכנים הקשורים לתחושת אובדן וצער על המשפחה וניכר כי הוא מגלה מודעות למצבו ולצורך שלו בטיפול. מה עוד, שלהערכת השירות, הנאשם עורך מאמצים רבים לשקם את חייו חרף הטראומה שחווה בעקבות התאבדות אביו, וכי הימנעותו משימוש בסמים וכן השיחות הפרטניות בהן הלה נוטל חלק - נותנות כיום מענה לצרכיו השיקומיים. עוד לא נעלם מעיני, כי שירות המבחן ציין בתסקירו המסכם, כי בהמשך הקשר הטיפולי עם הנאשם, ולאחר שייגזר דינו, הלה יופנה להליך ייעודי לטיפול בטרומה שחווה (שכן בשלב זה וטרם נגזר דינו הלה יתקשה להתגייס לטיפול מסוג זה), **תוך שלהערכת השירות הפעלת המאסרים המותנים עלולה לגרום לרגסיה במצבו.**
45. **שנית**, מעצם שמירת הנאשם על יציבות תעסוקתית, ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, התמקדות בהליך השיקום, והיותו, הלכה למעשה, אזרח יצרני ושומר חוק מזה כשנתיים מאז ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כיום - יש כדי לחזק את מסקנתי לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכוי ממשי שישתקם באופן מלא בעתיד. לצד אותו "שיקום מוסדי" שעבר, שוכנעתי, כאמור, כי בעצם שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, המוטיבציה שאותה הוא מביע להשתקם ולשנות מאורחות חייו והעובדה כי הוא אינו שב עוד לדרכיו הרעות, יש כדי ללמד אודות המהפך החיובי שהנאשם עבר ועל הסיכויים הגבוהים לשיקומו (ר' והשוו רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).
46. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הליך השיקום שעבר הנאשם איננו מושלם, ומכך ששירות המבחן התרשם שעל אף התהליך החיובי שעבר, הוא עדיין זקוק להעמקת התהליך הטיפולי בעניינו. יחד עם זאת, ידוע כי הליך טיפולי אינו יכול לבוא לכדי סיומו המוצלח באבחה אחת, אלא מדובר בתהליך שפעמים רבות יש בו עליות ומורדות, ושיכול לאורך זמן. מה גם, שהנאשם מביע מוטיבציה, שלהתרשמותי הינה כנה ואמתית, להמשיך ולהעמיק את הטיפול ככל שיידרש, והוא אכן יעשה זאת במסגרת צו המבחן שייגזר עליו.
47. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, התרשם ממכלול השיקולים ובחן את כלל ההליכים הטיפולים שבהם משולב הנאשם והעריך בסופו של יום כי הנאשם מצוי בתהליך שינוי משמעותי, והמליץ לבכר בעניינו את שיקולי השיקום.

48. כללם של דברים, מצאתי כי יש לבכר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבענישה, ולסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.
49. כמו כן, אף מצאתי כי המקרה של הנאשם נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארכת המאסר המותנים התלויים ועומדים נגדו, וזאת מהשיקולים והנימוקים אשר פורטו לעיל, ולנוכח שיקולים נוספים שיפורטו מיד.
50. כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 1 (2001); רע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל**, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום בו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.
51. בעניין זה, אומצה בפסיקתו של בית המשפט העליון הגישה לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארכת המאסר המותנה צריך להתמקד "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (רע"פ 7391/08 **יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, (14.09.2009)). כן ר' למשל, רע"פ 4902/14 **בן צבאן נ' מדינת ישראל**, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 **קניבי מראד נ' מדינת ישראל**, (01.05.2014).
52. הנה כי כן, ההליך טיפולי-שיקומי שעבר הנאשם והתנהלותו התקינה, כפי שפירטתי קודם לכן, מלמדים כי יש יסוד לציפייה, ואף מעבר לכך, שהוא לא ישוב לבצע עוד עבירות, בין אם ממין אלה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובין אם אחרות. דרך החיים שהנאשם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, ניקיונו מסמים, הירתמותו לטיפול ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, מעידים כי זנח את עמדותיו ודפוסיו העברייניים וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי. צא ולמד, שהגם אם מסוכנות של הנאשם לא אוינה לחלוטין, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו. בשים לב לכברת הדרך שאותה עבר הנאשם, סבורתני כי הימנעות מהפעלת המאסר המותנה, וחזוק ידיו של הנאשם בהליך הטיפולי, תשרת לא רק את טובתו האישית של הנאשם, כי אם את האינטרס הציבורי כולו (ור' בעניין זה דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, (10.09.2006)). מכל הטעמים האמורים, מצאתי טעם רב בלהורות על הארכת המאסר המותנה בן 60 הימים התלוי ועומד כנגד הנאשם.
53. בכל הנוגע למאסר המותנה בן ששת החדשים, שכאמור הינו "חב הפעלה" - בשים לב לנימוקים שפורטו קודם לכן, **נדמה כי סעיף 85 לחוק נועד בדיוק בשביל מצבים כגון זה שנדון בפניי**. בפרט יאמר, כי סעיף 85 לחוק העונשין מהווה חריג לכלל, וקובע כי בית המשפט רשאי להורות על הארכת מאסר מותנה גם בעניינו של מי שעבר את "עבירת התנאי" יותר מפעם אחת, וזאת אם שוכנע כי: **"לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי"**, (ר' בעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי מרכז) 47293-04-17 **מדינת ישראל נ' אלירן ססי**, (12.11.2017)).
54. כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם עובר טיפול למשתמשים בסמים במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות באשקלון. לדידי, עיון בהוראת החוק והפסיקה אינו תומך בעמדת המאשימה השוללת את תחולת הסעיף מקום בו הנאשם לא עבר טיפול לגמילה מסמים במוסד או בקהילה סגורה (ר' והשוו: עפ"ג 47293-04-17 **מדינת ישראל נ' ססי** (מחוזי מרכז), (12.11.2017)). אכן, הדעת נותנת שבמרבית המקרים שיקול בית המשפט בחיוב הארכה נוספת של תקופת המאסר המותנה עת יוצג בפניו מקרה בו הנאשם עבר טיפול במוסד או בקהילה סגורה ואולם, עיון מעמיק מגלה כי הוראת סעיף 85 לחוק העונשין אינה מוגבלת לטיפול במסגרת מעין זו (ר' הגדרת המונח "מוסד" בסעיף 1 לחוק הפיקוח על מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים, התשנ"ג-1993, החלה בעניינו מכוח הוראת סעיף 85(ד) לחוק העונשין). ניתן אפוא להעלות על הדעת מקרים, בהם יציג הנאשם טיפול מוצלח למשתמשים בסמים

שאינו במוסד או בקהילה סגורה (ואף במקרים חריגים במוסדות שאינם בהכרח בחסות המדינה), ויזכיר כפי שהזכיר הנאשם שבפניו, כי שולב בטיפול מוצלח ויעיל ותחת עינו הפקוחה של שירות המבחן. ויער, כי האזכור היחיד בהוראת החוק האמורה ל"מוסד" שמור למקרה בו בטרם יחליט בית המשפט על הארכה נוספת של תקופת התנאי, יבקש בית המשפט תסקיר של קצין מבחן על הנאשם, על מצב התקדמותו בטיפול, וכן, אם הוא מקבל טיפול במוסד, על המוסד שבו הוא מטופל (ר' סעיף 85 (ב) לחוק).

55. כאמור קודם לכן, המדובר בנאשם שעבר תקופה ממושכת ועובר גם היום טיפול מוצלח למשתמשים בסמים, במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות באשקלון, ולהתרשמותי (העולה בקנה אחד עם התרשמותו של שירות המבחן), ישנו סיכוי רב לשיקומו. כמו כן, התרשמתי כי הפעלת המאסר המותנה, ולו בדרך של עבודות שירות, תסב לו נזק חמור, שכן משמעות הדבר תהיה קטיעת ההליך הטיפולי המוצלח שבעיצומו הוא מצוי כעת וגדיעת היכולת שלו לעבוד ולהתפרנס. מכל השיקולים האמורים, מצאתי טעם רב בלהורות על הארכת המאסר המותנה בן ששת החודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם בהתאם לסעיף 85 לחוק העונשין.

56. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין אלו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות אף חמורות מאלו שבהן הורשע הנאשם שבפניו (כדוגמת עבירות סחר בסם מסוג קוקאין, במשקלים דומים ואף גבוהים מאלה אותם סיפק הנאשם), עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולעיתים, בנסיבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו). ור' בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 30178-01-17 **חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל**, (01.03.2017). פסק דין זה, טרם פורסם במאגרים המשפטיים. לפסק דינו של בית משפט השלום בתיק זה, ר' ת"פ (שלום ק"ג) 19214-08-15 **מדינת ישראל נ' חוסאם עוקבי ואח'**, (29.11.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 **טארק ערפאת נ' מדינת ישראל**, (02.11.2014); ת"פ (שלום ת"א- יפו) 60882-12-14 **מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית**, (04.02.2016); ת"פ (שלום אשקלון) **מדינת ישראל נ' ניסים גויטה** (27.11.2016) (יצוין כי בתיק זה הוגש ערעור על משך אורכו של צו המבחן, ואולם, בהסכמת הצדדים הצו קוצר למשך שנה כאשר יתר רכיבי הענישה נשארו על כנם - לעניין זה ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23649-01-17 **גויטה נ' מדינת ישראל** (22.02.2017)).

57. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר, שהודה בביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי שאותו הוא עבר ועודנו צפוי לעבור; לנוכח המלצת שירות המבחן; ולאור החשש שמא השתת ענישה בדמות מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) תפגע אנושות בהליך השיקום שעובר הנאשם, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם ייגמל באופן סופי מהשימוש בסמים ויחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק ונקי מסמים. דומני כי השתת של עונש הכולל רכיב של מאסר, עונש שכאמור ייתכן שיהיה בו כדי לקטוע את ההליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה. לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

58. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

59. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם, הנקי מסמים והמצוי בעיצומו של הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מחילוט הכספים שנתפסו ברשותו של הנאשם בהעדר נימוקים מיוחדים ואף ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם.

60. מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **צו של"צ בהיקף של 350 שעות.** תוקף הצו למשך 18 חודשים מהיום. העבודות תבוצענה במסגרת "הקרן לפיתוח שדרות" (משחקיה) בתפקיד אחזקה וניקיון.
ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום.** הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.
העתק מגזר הדין יישלח בדחיפות לשירות המבחן.

ג. **חידוש המאסר המותנה בן 60 הימים,** שהושת על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו בבית הדין הצבאי המחוזי זרוע יבשה (95-2017) ביום 15.05.2017, למשך שנתיים נוספות.
ד. **חידוש המאסר המותנה בן ששת החודשים,** שהושת על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו בבית הדין הצבאי המחוזי זרוע יבשה (95-2017) ביום 15.05.2017, למשך שנתיים נוספות בהתאם לסעיף 85 לחוק העונשין.
ה. **קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.**

ו. הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בקופת ביהמ"ש.

ז. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪** שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל-10 ימים.
ח. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים,** וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.
ט. בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים, הנני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים בתיק זה, לצורך חילוט סך של 6,300 ₪ שנתפסו ברשותו של הנאשם לטובת אוצר המדינה.

זורה על השמדת המוצגים - סמים, דיסקים, משקל, בכפוף לחלוקת תקופת הערעור.

זורה על השבת המוצג - פלאפון מסוג סמסונג 7S, לבעליו.

כות ערעור כחוק.

יתן היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

אבקש עיכוב ביצוע רכיב השל"צ בגזה"ד על מנת לשקול הגשת ערעור.

ב"כ הנאשם:

מתנגד. בתחילת עבודות השל"צ לא יהיה כדי לפגוע בשיקול של המאשימה להגיש ערעור או לא. גם אם ביהמ"ש המחוזי יקבע שעבודות השל"צ ישתנו זה לא יפגע בנאשם, הוא מוכן ולהתחיל אותם. מדובר בחודש של חג וגם ככה תחילת השל"צ ידחו. לפחות לאפשר לו לעשות ראיון במקום ולהתקבל. אם המאשימה תודיע על ערעור, אנו נשקול הפסקת העבודות.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה להגיש ערעור על רכיב השל"צ בגזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע רכיב השל"צ בגזר הדין למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערער על רכיב השל"צ בגזר הדין, תודיע על כך מיידית לב"כ הנאשם ולביהמ"ש.

**ניתנה והודעה היום י"א תשרי תש"פ,
10/10/2019 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה**